

Sygn. akt VIII U 185/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 6 lipca 2016 r. w Gliwicach

sprawy B. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania B. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 24 listopada 2015r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej B. J. prawo do emerytury począwszy od 8 października 2015r.

(-) SSO Joanna Smycz

Sygn. akt. VIII U 185/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 listopada 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonej B. J. prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r., poz. 748 ze zm.), ze względu na nieudowodnienie na dzień 1 stycznia 1999r. wymaganego 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczona domagała się jej zmiany poprzez przyznanie jej prawa do wcześniejszej emerytury. W uzasadnieniu wskazała, że w spornych okresach wykonywała stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę w warunkach szczególnych przy monitorach ekranowych emitujących szkodliwe promieniowanie.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Wskazał również, iż wymienione w świadectwie pracy w warunkach szczególnych z dnia 19 października 2015r. stanowiska zajmowane przez odwołującą nie zostały wymienione w wykazie A stanowiącym załącznik do

rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, a zatem brak podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczona ukończyła 55 lat życia w dniu (...), nie jest członkiem OFE, na dzień 1 stycznia 1999 r. legitymuje się ponad 20-letnim okresem składkowym i nieskładkowym. Nie udokumentowała jednak żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych.

Organ rentowy nie zaliczył bowiem do pracy w warunkach szczególnych okresu pracy odwołującej w Zakładach (...) SA od

1 grudnia 1979r. do 31 grudnia 1998r. opisanego w świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dnia 19 października 2015r., w tym:

- od 1 grudnia 1979r. do 1 lipca 1993r. na stanowisku operatora urządzeń informatycznych – superoperatora, oraz

- od 1 lipca 1993r. do 31 grudnia 1998r. na stanowisku starszego informatyka.

W okresie spornym w niniejszej sprawie, tj. od 1 grudnia 1979r. do 31 grudnia 1998r. odwołującą zatrudniona była w Zakładach (...) SA. Jej praca polegała na przenoszeniu informacji cyfrowych i tekstowych na magnetyczne nośniki informacji za pomocą elektronicznych monitorów ekranowych – była to praca operatora urządzeń informatycznych. Skarżąca otrzymywała dokumenty w formie papierowej, które miała następnie wprowadzić do odpowiedniego programu. Od 1 lipca 1993r. do końca ww. okresu spornego ubezpieczona pracowała na stanowisku superoperatora. Obowiązki pracownika na tym stanowisku były dokładnie takie same jak na stanowisku wyżej opisanym, z tym że dodatkowo superoperator wprowadzał jeszcze informacje na taśmy magnetyczne, które następnie ulegały dalszemu przetworzeniu. Pomimo różnic w nazewnictwie stanowisk odwołująca przez cały okres pracy w (...) pracowała stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przy monitorze ekranowym emitującym szkodliwe promieniowanie, nie była delegowana do żadnych innych prac.

Taki charakter pracy odwołującej wraz z kwalifikacją stanowiska w świetle wykazu A wyżej wspomnianego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. został potwierdzony w piśmie pracodawcy, tj. (...) SA z dnia 21 października 2015r. W piśmie tym wskazano, iż oba stanowiska na których zatrudniona była skarżąca w okresie spornym opisano w dziale XIV wykazu A pod pozycją 5.

Powyższy stan faktyczny ustalił Sąd na podstawie: akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonej, pism (...) z dnia 21 października 2015r. (k.4) oraz z dnia 10 czerwca 2016r. (k.20), a także przesłuchania ubezpieczonej (nagranie rozprawy z dnia 6 lipca 2016r., min. 7.32 i n., k. 25 i n.).

Sąd uznał wyżej wymienione dowody za wystarczające do wydania rozstrzygnięcia w sprawie, a także dał wiarę twierdzeniom odwołującej przedstawionym w toku przesłuchania, gdyż były one rzeczowe, szczegółowe, logiczne oraz znajdowały odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych [Dz. U. z 2015 r. poz. 748 ze zm.]w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.),prawa do emerytury ma kobieta urodzona po 31 grudnia 1948 roku , która:

- ukończyła 55 lat,

- udokumentowała do dnia 31.12.1998 r. 20 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A w/w rozporządzenia
- nie przystąpiła do OFE albo złożyła wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa,

Po myśli § 2 ust. 1 i 2 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie

Okoliczność sporna w rozpoznawanej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczoną na dzień 1 stycznia 1999 r. wymaganego 15 – letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

W wykazie A, dziale XIV, poz. 5 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. wymieniono „prace szczególnie obciążające narząd wzroku i wymagające precyzyjnego widzenia w kartografii, montażu mikroelementów wymagającego posługiwania się przyrządami optycznymi oraz przy obsłudze elektronicznych monitorów ekranowych”.

W ocenie Sądu, przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczona w okresie spornym w niniejszej sprawie, tj. od

1 grudnia 1979r. do 31 grudnia 1998r. pracowała stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przy obsłudze elektronicznych monitorów ekranowych. Odwołująca nie była delegowana do prac innego rodzaju. Okoliczność tę jednoznacznie potwierdził pracodawca w przedłożonych w sprawie pismach z dnia 21 października 2015r. oraz 10 czerwca 2016r., potwierdza ją także dokumentacja osobowa skarżącej.

Bez znaczenia pozostaje fakt, iż w wystawionym przez pracodawcę świadectwie pracy błędnie określono stanowiska zajmowane przez skarżącą. Fakt wykonywania pracy w warunkach szczególnych przez okres przynajmniej 15 lat został bowiem wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed sądem nie obowiązują ograniczenia dowodowe występujące w postępowaniu przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 07.12.2006 r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

Podsumowując powyższe wnioski uznać należy, że odwołująca legitymuje się 15 – letnim okresem pracy w warunkach szczególnych, a zatem spełnia wszystkie przesłanki nabycia prawa do emerytury.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury poczynając od dnia (...), tj. od dnia osiągnięcia przez nią wieku emerytalnego 55 lat (zgodnie z art.100 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

(-) SSO Joanna Smycz